

РЕШЕНИЕ

№ 1712

гр. София, 09.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 94 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА**

при участието на секретаря **ВЕРА Й. ТАСЕВА**
като разгледа докладваното от **ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА**
Административно наказателно дело № 20231110216458 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д и следващите от Закон за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на „И.Л.“ ЕООД, ЕИК xxxxxxxx, чрез законния представител на дружеството - Г.С., срещу Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № 8504619644, издаден от Агенция "Пътна инфраструктура", с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. вр. ал. 3 вр. чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ на „И.Л.“ ЕООД, ЕИК xxxxxxxx, е наложена имуществена санкция в размер на 2 500,00 /две хиляди и петстотин/ лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗДвП.

Електронният фиш се обжалва като издаден при неправилно приложение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Сочи се, че в обжалвания електронен фиш не са посочени всички съставомерни признаци на нарушението, както и обстоятелствата по извършването му - не е посочен размера на ТОЛ - таксата и начина, по който е определен; възможно ли е да се определи действително изминатото разстояние и какво е то; конкретните ТОЛ - сегменти, в които се твърди, че е навлязло пътното превозно средство; техническите характеристики на пътя във въпросния участък; коя е най-дългата отсечка

между две точки от платената пътна мрежа, определена по най-прекия маршрут по протежението на платената пътна мрежа; не е посочено дали устройството, с което е установено нарушението, е стационарно или мобилно; не е посочено дали при определяне размера на дължимата такса е съобразена екологичната категория на съответното пътно превозно средство. Навежда се, че дружеството - въззивник има сключен договор с доставчик на услуга за електронно събиране на пътни такси на база изминато разстояние посредством бордово устройство, с каквото е било оборудвано и процесното ППС. Твърди се, че на посочената в електронния фиш дата бордовото устройство е било технически изправно и е предавало съответната информация. Изтъква се, че за конкретното нарушение следва да се ангажира административнонаказателната отговорност на физическото лице - водач на пътното превозно средство, а не на дружеството - въззивник като негов ползвател. Излагат се и доводи, че е нарушена процедурата по ангажиране административнонаказателната отговорност на въззивника, тъй като за нарушения по чл. 179 ал. 3б ЗДвП не е допустимо налагането на имуществена санкция с електронен фиш. Алтернативно се излагат доводи, че се касае за маловажен случай на административно нарушение. По изложените съображения се прави искане за отмяна на обжалвания електронен фиш и се претендират разноски.

В съдебно заседание дружеството - въззивник, редовно уведомено, не изпраща представител. С писмено становище от законния представител на въззивника, се прави искане за отмяна на обжалвания електронен фиш.

Въззиваемата страна - Агенция "Пътна инфраструктура", редовно призована, се представлява от юрк. Д. Д., който пледира въззивната жалба да бъде оставена без уважение и обжалваният електронен фиш да бъде потвърден. Излага доводи, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Счита, че извършването на нарушението е доказано по категоричен начин въз основа на доказателствата от електронната система за събиране на пътни такси и придадената им по силата на чл. 189е ал. 8 ЗДвП презумптивна доказателства сила и доколкото от жалбоподателя не са били представени доказателства, които да ги оборват. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 100, 00 лева.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е допустима като подадена от лице с активна процесуална легитимация, срещу подлежащ на обжалване акт по чл. 58д т. 4 ЗАНН и при спазване на срока по чл. 189ж ал. 5 ЗДвП - от приложеното в материалите по делото известие за доставяне е видно, че обжалваният електронен фиш е връчен на представител на дружеството - въззивник на 12.07.2023 г., а жалбата е подадена на 18.07.2023 г. Като допустима, въззивната жалба следва да бъде разгледана по същество.

Съдът като разгледа жалбата и изложените в нея съображения, и

като прецени събраните по делото доказателства намира за установено следното от фактическа страна:

„И.Л.“ ЕООД, ЕИК хххххххх, е юридическо лице, регистрирано на територията на Република България, със седалище и адрес на управление с. С., общ. Р., обл. Пловдив, местност "П." с управител и едноличен собственик на капитала Г.Я.С.. В предмета на дейност на дружеството се включва извършване на спедиционни и превозни сделки.

Към 14.06.2021 г. дружеството - жалбоподател било ползвател на товарен автомобил марка "МАН", модел "ТГС" с рег. № хххххххххххххххххх с технически допустима максимална маса 42 000 кг, 4 оси и екологична категория ЕВРО 6D.

На 04.03.2020 г. между „И.Л.“ ЕООД и "К.С.И." АД (КСИ АД) - национален доставчик на услуги за електронно събиране на такси за изминато разстояние, бил сключен Договор за предоставяне на услуга за електронно събиране на такси на база изминато разстояние с предплащане. По силата на договора (чл. 1 от раздел I) доставчикът КСИ АД се задължил да предостави на дружеството - въззивник услуги за електронно събиране на такси за изминато разстояние, съгласно Общи условия на КСИ, неразделна част от договора. Съгласно чл. 1.2 (Раздел 1) от Общите условия на КСИ АД доставчикът се задължава да събира, обработва и изпраща необходимите данни, на база на които се определя действително изминатото разстояние на конкретно пътно превозно средство, включено в договора между КСИ АД и неговия клиент, движещо се по платената пътна мрежа, и да събира начислената от АПИ тол такса от клиента. За да може клиентът да ползва услугата за конкретно ППС, включено в обхвата на договора, същото следвало да бъде оборудвано с правилно монтирано и работещо бордово устройство или устройство за спътниково позициониране, асоциирано с конкретното ППС и предоставено от КСИ АД. Съгласно Приложение № 2 към договора от 04.03.2020 г. дружеството "И.Л." ЕООД избрало услуга предварително плащане на тол такси чрез предоставяне на авансова сума, като било уговорено, че броят на пътните превозни средства, за които се ползват бордови устройства, е 52, и бордовите устройства се предоставят за срок за ползване 12 месеца. Към пътно превозно средство с рег. № хххххххххххххххххх било асоциирано бордово устройство № 305398752355.

На 14.06.2021 г. в 06:14 ч. в община Столична, по път А-6 "Европа" км 50+427, с посока нарастващ километър, в пътен участък, включен в обхвата на платената пътна мрежа, тол - сегмент 1777710988, от устройство с № 10181, елемент от електронната система за събиране на пътни такси, било засечено движението на товарен автомобил марка "МАН", модел "ТГС" с рег. № хххххххххххххххххх с технически допустима максимална маса 42 000 кг, 4 оси и екологична категория ЕВРО 6D, за който нямало отчетени тол декларации към системата за тол - отчитане и постъпили плащания.

Контролното устройство № 10181 представлявало автоматично

устройство за записване на пътния трафик, разположено на метална рамка, неподвижно монтирана над път А-6 /автомагистрала „Европа“/ км. 50+427, намиращ се между разклона за гр. Нови Искър и пътен възел „Илиянци“.

При тази хронология от Агенция "Пътна инфраструктура" бил издаден Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № 8504619644, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. вр. ал. 3 вр. чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата на „И.Л.“ ЕООД, ЕИК xxxxxxxxx, като ползвател на пътното превозно средство, била наложена имуществена санкция в размер на 2 500,00 /две хиляди и петстотин/ лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗДвП.

Съгласно становище от отдел "Управление на информационна система и инфраструктура" при Национално тол управление дължимата сума за преминаването на ППС с рег. № xxxxxxxxxxxxxxxx през тол сегмент 1777710988, във връзка с неплащането на която бил издаденият обжалваният електронен фиш, е 0, 14 лева.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на приобщените на основание чл. 283 НПК писмени доказателства: копие на СРМПС част I, договор от 04.03.2020 г. за предоставяне на услуга за електронно събиране на такси на база изминато разстояние с предплащане, общи условия на КСИ АД, приложение № 2 към договор от 04.03.2020 г., отговор от "xxxxxxxxxx" АД изх. № 644/05.02.2024 г., протокол за установяване годността за приемане за изграждането, доставката и монтажа на стационарна контролна точка (СКТ) 1018, карта за местоположението на СКТ 10181, доклад от директор на ОПУ - София изх. № 66 - Сф-232/17.02.2023 г., протокол № 28765/21 от заседание на Управителния съвет на АПИ, Заповед № РД-11-983/13.09.2021 г., ведно с приложения, Заповед № РД-11-4/23.01.2020 г., ведно с приложение, извлечение от електронната система за историята на обработката на нарушението, по което е издаден електронен фиш № 8504619644, становище от отдел "Управление на информационна система и инфраструктура" в НТУ, доклад от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 167а ал. 3 ЗДвП - извлечение, известие за доставяне, веществените доказателствени средства - 2 броя статични изображения във вид на снимков материал.

Съдът кредитира приложените по делото писмени доказателства, които прецени като еднопосочни, последователни и обективни, кореспондиращи на приложените статични изображения - снимки. Приложените фотоизображения съдът също кредитира с доверие. Съгласно чл. 167а ал. 3 ЗДвП "електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата създава доклади за всяко установено нарушение по чл. 179 ал. 3 - ал. 3в, към които автоматично се прилагат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения – видеозаписи. Докладите, заедно с приложените към тях статични изображения във вид на

снимков материал и/или динамични изображения – видеозаписи, представляват доказателства за отразените в тях обстоятелства относно пътното превозно средство, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, и местонахождението на техническото средство – част от системата." Ето защо съдът намери, че от статичните изображения се установяват регистрационния номер на заснетото ППС, датата, часа, мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, както и разположението на техническото средство.

От доклад изх. № 66-Сф-232/17.02.2023 г. на ОПУ - София, карта за местоположението на СКТ 10181 и извлечение от електронната система с данни за стационарна контролна точка 10181, се установява точното разположение на контролното устройство и неговата пригодност. От доклад от инж. Р. Сачански - Директор на ОПУ - София изх. № 66-Сф-232/17.02.2023 г. се установява, че участъкът от Северната скоростна тангента, от км 0+0000 до км. 16+540, се припокрива с Автомагистрала "Европа" – А - 6, граница Сърбия - София, от км. 49+500 до км. 65+900 и местоположението на СКТ 1018 - км. 1+050 на Северна скоростна тангента между разклона за Нови Искър и пътен възел Илиянци, съответства на приблизителния километър 50+427 от път А -6 "Европа".

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е основателна и атакуваният електронен фиш следва да бъде отменен, макар да не се споделят всички наведени възражения.

Съгласно чл. 10 ал. 1 от Закона за пътищата за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминато разстояние. Съгласно чл. 10 ал. 1 т. 2 от Закона за пътищата такса за изминато разстояние представлява тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3 (такива с обща техническа допустима максимална маса над 3, 5 тона - бел. с.), като заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътено превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътено превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък. От своя страна разпоредбата на чл. 102 ал. 2 от ЗДвП, посочена като нарушена в обжалвания електронен фиш, предвижда, че собственикът е длъжен да не допуска движението на пътено превозно средство по път, включен в обхвата на

платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10 ал. 1 от Закона за пътищата според категорията на пътното превозно средство. Изречение второ на чл. 102 ал. 2 ЗДвП предвижда, че когато в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател, задължението се изпълнява от него. Съгласно чл. 167а ЗДвП контролът по заплащането на таксата по чл. 10 ал. 1 от Закона за пътищата се осъществява от Агенция "Пътна инфраструктура" чрез електронна система за събиране на пътни такси. Неизпълнението на задълженията на собствениците или ползвателите на ППС да заплатят дължимите пътни такси, се установява и документира, съгласно чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, посредством електронната система за събиране на пътни такси, която генерира доклад. Към него се прилагат статични изображения във вид на снимков материал. Докладът и снимките представляват доказателства за отразените в тях обстоятелства. Съгласно разпоредбата на чл. 189е ал. 8 ЗДвП контролните органи могат да извършват справки в електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, като отразените в нея данни се считат за доказателства във връзка със следните обстоятелства: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, както и данни, свързани с движението по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, данни за липса или наличие на декларирани тол данни и наличие или липса на заплащане на дължимите такси.

В случая от събраните доказателства се установи, че дружеството - жалбоподател е вписано в свидетелството за регистрация ползвател на ППС, за чиято категория (обща технически допустима максимална маса над 3, 5 тона) е била дължима такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗДвП. Дружеството - въззивник е избрало да заплаща пътни такси, като декларира данни за движението на пътното превозно средство чрез бордово устройство, като за целта е сключило и договор за електронно събиране на пътни такси с "К.С.И." АД. При този вид таксуване бордовото устройство изпраща данни на база GPS - координати от движението на товарния автомобил. Независимо от това от приобщения като писмено доказателство доклад по чл. 167а ал. 3 ЗДвП се установява, че таксата, дължима за тол- сегмента от път А6 км 50+427, през който на 14.06.2021 г., в 06:14 часа е преминало процесното ППС, не е била изчислена и заплатена. Установено е, че за преминаването през този участък от пътната мрежа не е изпратена валидна тол – декларация, а така също и не е закупена предварително маршрутна карта. Предвид горното съдът намери, че е доказано извършването на нарушение по чл. 102 ал. 2 ЗДвП.

Не се споделят оплакванията във въззивната жалба, че в случая е следвало да се ангажира административнонаказателната отговорност на водача на процесното ППС. Разпоредбата на чл. 187а ал. 3 вр. ал. 2 ЗДвП изрично сочи като субект на нарушението вписания ползвател на пътното превозно средство. Разпоредбата на чл. 102 ал. 2 ЗДвП (посочена като

нарушена в електронния фиш) урежда задължението на собственика/вписания ползвател да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10 ал. 1 Закона за пътищата. Задължението по чл. 102 ал. 2 ЗДвП на собственика/ползвателя е различно от задължението по чл. 179 ал. 3 ЗДвП на водача да не управлява пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е дължима, но не е заплатена таксата по чл. 10 ал. 1 т. 1 Закона за пътищата. В случая от описанието на нарушението в електронния фиш е видно, че отговорността на дружеството - жалбоподател е ангажирана като ползвател на процесното ППС затова, че е допуснало движение на посоченото ППС в участък от платената пътна мрежа, без да е заплатена дължимата тол такса.

Не са основателни доводите, поддържани от въззивника, че неправилно в случая отговорността му е ангажирана чрез използване на облекчения ред по чл. 189ж ал. 1 ЗДвП вр. чл. 179 ал. 3б от ЗДвП с издаване на електронен фиш вместо административнонаказателното производство да се образува със съставяне на АУАН. Буквалният прочит на разпоредбата на чл. 189ж ал. 1 ЗДвП действително сочи, че издаването на електронен фиш е предвидено само в случаите на нарушения по чл. 179 ал. 3 ЗДвП, но не и при нарушения по чл. 179 ал. 3б ЗДвП, какъвто е процесният случай. При тълкуване на разпоредбите на чл. 189ж ал. 7 ЗДвП обаче и чл. 167а ал. 4 ЗДвП се налага изводът, че текстът на разпоредбата на чл. 189ж ал. 1 ЗДвП е резултат на законодателна непрецизност, като от него не може да се черпи аргумент, че за нарушенията по чл. 179 ал. 3б ЗДвП не е допустимо издаването на електронен фиш. Това е така, тъй като в разпоредбата на чл. 189ж ал. 7 ЗДвП изрично се визират електронните фишове за нарушения на чл. 179 ал. 3 - ал. 3б ЗДвП, а в разпоредбата на чл. 167а ал. 4 ЗДвП се сочи, че Агенция "Пътна инфраструктура" създава и поддържа информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в. Допълнителен аргумент, че за нарушение по чл. 179 ал. 3б ЗДвП е допустимо издаването на електронен фиш се черпи от разпоредбите на чл. 187а, ал. 4 и ал. 5 ЗДвП, с които се урежда правото на собственика или ползвателя на ППС, с което е извършено нарушение по чл. 179 ал. 3 - ал. 3б ЗДвП да се освободи от административнонаказателна отговорност чрез представяне на съответна декларация, като срокът за представянето ѝ е 7 - дневен от връчването на акта за установяване на административно нарушение или на електронния фиш (в същия смисъл Решение № 4726 от 13.07.2023 г. на АдмС - София по адм. д. № 5078/2023 г. , Решение № 2875 от 28.04.2023 г. на АдмС - София по адм. д. № 1972/2023 г. , Решение № 6720/07.11.2023 г., АССГ, XX касационен състав).

Електронният фиш е издаден от компетентен орган, тъй като Агенция "Пътна инфраструктура" осъществява правомощията на държавата във връзка със събирането на пътните такси, както и по управлението на смесената система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние, и дейността по практическото прилагане, въвеждането, функционирането и контрола на системата за събиране на пътните такси. При изпълнение на своите правомощия и при нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3б ЗДвП, установени и заснети от електронната

система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, може да бъде издаван електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен съгласно чл. 187а, ал. 2 от ЗДвП.

Обжалваният електронен фиш съответства на утвърдения образец от Управителния съвет на АПИ на основание чл. 189ж ал. 1 изр. последно ЗДвП. От приетите като писмени доказателства Протокол № 28765/2021 г. от заседание на Управителния съвет на АПИ, проведено на 09.09.2021 г., Заповед № РД - 11-983/13.09.2021 г. на Председателя на Управителния съвет на АПИ, издадена в изпълнение на решение на Управителния съвет на АПИ, отразено в горепосочения протокол, и Приложение № 2 към същата, се установява, че обжалваният електронен фиш съответства точно на утвърдения образец на електронен фиш - Приложение № 2 към заповедта за случаите, в които се ангажира административнонаказателната отговорност на собственик на ППС с техническа допустима максимална маса над 3, 5 тона.

Както вече беше посочено, от приетите като писмени доказателства доклад изх. № 66-Сф-232/17.02.2023 г. на ОПУ - София, карта за местоположението на СКТ 10181 и извлечение от електронната система с данни за СКТ 10181, се установява точното разположение на контролното устройство и неговата годност.

Съдът намира обаче, че в електронния фиш не са посочени всички елементи от състава на нарушението и обстоятелствата по извършването му, като не е посочено ясно и конкретно мястото на извършване на нарушението, с което е ограничено правото на защита на жалбоподателя. Както вече беше посочено, отговорността на дружеството-жалбоподател е ангажирана затова, че като ползвател на посоченото ППС е допуснал движението му по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, тъй като за ППС няма валидна маршрутна карта или тол декларация. Разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП посочва, че за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда такса за изминато разстояние (тол-такса) за ППС по чл. 10б, ал. 3 от ЗП /ППС с обща технически допустима максимална маса над 3, 5 тона – бел. съд./, даваща право на едно ППС да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол-сегменти, в които съответното ППС е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол-сегменти такси, като таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на ППС, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък. В случая в обжалвания електронен фиш не са посочени данни за това какво е било конкретно изминатото разстояние, както и не са посочени тол-сегментите, в които процесното ППС е навлязло. Списъкът на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние - тол такса, към датата на процесното нарушение се съдържа в Приложение № 1 към т. 1 на РМС № 101 от 20.02.2020 г. за приемане на Списъка на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние – тол такса (обн., ДВ, бр. 16 от 24.02.2020 г., в сила от 24.02.2020 г., отм., бр. 78 от 30.09.2022 г., в сила от 15.11.2022 г., отменен с РМС № 680 от 21.09.2022 г.). В списъка са посочени наименованието на съответния тол сегмент, неговият номер, както и координати на началото и края му. В списъка на републиканските пътища, за които се събира тол такса, не се открива тол

сегмент с наименование "път А - 6 км. 50 + 427 с посока нарастващ километър" (съобразно описанието на мястото на нарушението в обжалвания електронен фиш). Така в атакувания електронен фиш не е посочено ясно и точно мястото на нарушението, не е индивидуализиран тол сегмента, в който ППС с рег. № xxxxxxxxxxxxxxxx е навлязло, без да е заплатена дължимата пътна такса. Обстоятелствата на нарушението следва да са ясно и точно посочени в електронния фиш, така че от една страна въззивникът да може да разбере вмененото му административнонаказателно обвинение и да организира защитата си срещу него, и от друга - да е ясен предмета на доказване в съдебното производство. Не е допустимо обстоятелствата на нарушението да се предявяват за първи път на въззивника в хода на съдебното следствие в производството по съдебно обжалване на издадения електронен фиш и да се установяват от писмените доказателства по делото - в случая едва от представеното в съдебното следствие становище от отдел "Управление на информационна система и инфраструктура" в НТУ се установява, че се касае за сегмент № 1777710988. Допуснатата неяснота в административнонаказателното обвинение и липсата на конкретизация по ясен и недвусмислен начин на мястото на нарушението е достатъчно и самостоятелно основание за отмяна на обжалвания електронен фиш, но за пълнота съдът ще посочи, че се констатира и други самостоятелни основания за отмяната му.

Съгласно разпоредбата на чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за област на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО: "Доставчиците на европейската услуга за електронно пътно таксуване /ЕУЕПТ/ информират незабавно ползвателите на ЕУЕПТ за всеки случай на недекларирана пътна такса във връзка с неговата сметка и предлагат възможност за отстраняване на нередността преди предприемането на принудителни мерки, когато такава е предвидена съгласно националното законодателство". Със ЗИД на ЗП, ДВ, бр. 14 от 2023 г., се въвеждат нови разпоредби на чл. 10б, ал. 7-9 ЗП, в сила от 01.01.2024 г., с които националното законодателство се привежда в съответствие с изискванията на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г., в частност с чл. 2, § 7 от същия и е предвидено уведомяване на собственика или ползвателя на ППС, за което има действащ договор с доставчик на услуга по електронно събиране на такса за изминато разстояние, в случаите на частично или непълно деклариране на тол данни, като на собственика или ползвателя се предоставя възможност да заплати дължимата такса в срок от 14 дни от уведомяването и при заплащане на таксата в този срок не се образува административнонаказателно производство. Видно от мотивите към законопроекта, измененията имат за цел транспонирането на европейското законодателство относно заплащането на тол таксите и по-конкретно въвеждането на национална уредба, която да кореспондира на чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г.

Макар към датата на нарушението по обжалвания електронен фиш разпоредбите на чл. 10б, ал. 7-9 ЗП, в сила от 01.01.2024 г., да не са били част от действащата правна уредба, то доколкото разпоредбите на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. имат пряко действие, обжалваният електронен фиш следва да се отмени и поради противоречие на процедурата по реализиране административнонаказателната отговорност на въззивника с реда, предвиден в Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. От писмените доказателства се установява, че жалбоподателят "И.Л." ЕООД е имал сключен договор с "К.С.И." АД - доставчик на услуги за електронно събиране на пътни такси за изминато разстояние с предплатен баланс, по силата на който доставчикът КСИ АД се задължил да предоставя на въззивника срещу заплащане услуга за електронно събиране на пътни такси на база изминато разстояние и процесното МПС е разполагало с бордово устройство, поради което доставчикът на електронната услуга за събиране на пътни такси за изминато разстояние е следвало да уведоми жалбоподателя като ползвател на ППС относно отстраняване на техническата нередовност в бордовото устройство и доброволно заплащане на дължимата тол такса за процесния сегмент. Едва след уведомяване и бездействие на жалбоподателя да заплати дължимата такса доброволно, е следвало да се пристъпи към ангажиране на административнонаказателната му отговорност.

Следващо самостоятелно основание за отмяна на обжалвания електронен фиш е, че при издаването му е нарушен принципът на пропорционалност. Легалното понятие за „тол такса“ е дадено в чл. 2, б) от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури - „такса за изминат участък“ означава заплащане на определена сума за превозно средство, което изминава разстояние между две точки от инфраструктурата и е упомената в член 7, параграф 2; размерът на сумата трябва да е базиран на пропътуваното разстояние и на типа превозно средство;“ От понятието се извежда, че дължимите суми се определят според няколко отделни пера, свързани с характеристиките и на превозното средство, и на пътния участък.

Условията и редът за изграждане и функциониране на смесената система за таксуване се определят с наредба на Министерския съвет в съответствие с изискванията на Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 г. относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури („Директива 1999/62/ЕО“). Съгласно чл. 9а от посочената Директива „Държавите членки установяват съответен контрол и определят система от наказания, приложими за нарушаване на националните разпоредби, приети по настоящата директива. Те предприемат всички необходими мерки, за да гарантират прилагането на санкциите. Санкциите трябва да бъдат ефективни, съразмерни и възпиращи“.

Приложената в настоящия случай санкционна разпоредба на чл. 187а, ал. 3, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП предвижда налагането на имуществена санкция в абсолютно определен размер от 2500 лева. Макар и държавите членки да са компетентни да изберат санкциите, с които ще контролират спазването на установените правила и ще стимулират своевременно изпълнение от страна на водачите, то всяка една държава членка е длъжна да упражнява своята компетентност при съблюдаване на правото на Съюза, както и на неговите общи принципи. В случай на несъвместимост, дори и косвена такава, между национална правна норма и основните принципи на ПЕС, то вътрешната правна норма следва да остане неприложена, поради действието на принципа на примат /решение от 09 март 1978 г., *Simmenthal SA*, 106/77, ECLI:EU:C:1978:49, т. 21-24 от цитираната практика/.

Размерът на санкциите следва да бъде съответен на нарушението и да бъде пропорционален на преследваната цел, а при избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до най-малко ограничителната /решение от 19 октомври 2016, *EL-EM-2001, C-501/14, EU:C:2016:777*, т. 39 и цитираната съдебна практика/. От тези условности следва, че принципът на пропорционалност изисква, от една страна, наложеното наказание да съответства на тежестта на нарушението, и от друга страна, при определянето на наказанието и на размера на имуществената санкция да се отчитат конкретните обстоятелства по случая /решение от 4 октомври 2018 г., *Dooel Uvoz-Izvoz Skopje Link Logistic N&N, C-384/17, ECLI:EU:C:2018:810*, т. 45/.

Съгласно приетото като писмено доказателство становище от отдел „Управление на информационна система и инфраструктура“ при НТУ размерът на незаплатената такса за сегмента на рамката, на която е регистрирано нарушението, е 0, 14 лева. Сравнявайки размера на незаплатената пътна такса с абсолютно определения размер на имуществената санкция, предвиден за налагане спрямо нарушителите, отявлено личи несъразмерността между двете стойности. Не на последно място, предвидената санкция превишава многократно размера на дължимата „тол такса“. Абсолютната липса на пропорционалност на преследваната от законодателя цел, както и възможност за индивидуализиране на санкцията за всеки конкретен случай, съобразявайки неговите особености, изминато разстояние, дължима такса или други обстоятелства от техническо естество, дори прозира и в обстоятелство, че независимо от налагането на административното наказание, санкционираният правен субект дължи и заплащането на съответна такса по чл. 10б, ал. 5 от Закон за пътищата. Същата се изчислява като се приеме, че съответното пътно превозно средство е изминало разстояние, съответстващо на най-дългата отсечка между две точки от платената пътна мрежа, определена по най-прекия ѝ маршрут по протежението ѝ. В конкретиката на настоящия случай тази такса е изчислена в размер на 119, 00 лева, а наложената на дружеството имуществена санкция надвишава този размер повече от 21 пъти. По делото не са налични данни за какво време и разстояние е използван републиканският път от превозното

средство, а за да бъде освободен от административнонаказателна отговорност на жалбоподателя е предложено да заплати компенсаторна такса в размер на 750,00 лева, чийто размер също е в абсолютна стойност и се определя според техническите характеристики на превозното средство. Налагането на глоби и имуществени санкции с фиксиран размер за всяко нарушение, без възможност да бъде преценявана тежестта на самото нарушение е в разрез с принципа на пропорционалност. В светлината на съюзната практика, а именно Решение от 22 март 2017 г., по съединени дела Euro-Team Kft. C-497/15, Spirál-Gép Kft. C-498/15, ECLI:EU:2017:229, т. 50 от цитирана практика, изрично е изведено, че: „.....член 9а от Директива 1999/62 трябва да се тълкува в смисъл, че предвиденото в този член изискване за пропорционалност не допуска система от наказания като разглежданата в главното производство национална правна уредба, която предвижда налагането на фиксирана глоба за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им.“

Националната юрисдикция е длъжна да приложи правото на Съюза в неговата цялост и да защити правата, които то дава на частноправните субекти, като при необходимост остави без приложение всяка разпоредба, която, ако бъде приложена, предвид обстоятелствата по случая, би довела до несъответстващ на правото на Съюза резултат (решение от 13 юли 2016 г., Röppler, C-187/15, EU:C:2016:550, т. 45 цитираната съдебна практика). Макар и изрично съюзната юрисдикция да се е произнесла относно липсата на директен ефект на чл. 9а от Директива, то от това не следва, че националната юрисдикция трябва да загърби съюзното право, а напротив същата бива задължена да приложи съответстващо на правото на съюза тълкуване (решение от 04 октомври 2018 г., Dooel Uvoz-Izoz Skopje Link Logistic N & N, C-384/17, ECLI:EU:C:2018:810, т. 58 – 61 от цитираната практика, решение от 24 януари 2012, Maribel Domingues, C-282/10, ECLI:EU:C:2012:33, т. 24 от цитираната практика).

Воден от изложените принципни постановки съдът намира, че санкционната разпоредба на чл. 179, ал. 3б ЗДвП противоречи на принципа на пропорционалност, доколкото не позволява да се вземат предвид конкретни обстоятелства за всеки отделен случай, а размерът на санкцията надхвърля значително дължимите от собствениците/ползвателите на превозни средства такси. Санкциите следва да са ефективни, съразмерни и възпиращи, но преценени през принципа на пропорционалност, а при липсата на такава санкционна разпоредба и наличието на административно наказание в абсолютно определен/фиксиран размер, то същата следва да остане неприложена, а електронният фиш да бъде отменен.

При извода за основателност на жалбата право на разноски има дружеството - жалбоподател, което претендира такива, но не доказва извършването на разноски във връзка с производството. Дружеството не е представлявано от адвокат или служител с юридическо образование в

съдебното заседание, а въззивната жалба и писменото становище са изготвени от законния представител на жалбоподателя. Ето защо съдът намери, че в полза на въззивника не се дължат разноси.

Воден от горното и предвид констатираните нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон, на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 вр. ал. 3 т. 1 и т. 2 ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № 8504619644, издаден от Агенция "Пътна инфраструктура", с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. ал. 3 вр. чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ на „И.Л.“ ЕООД, ЕИК xxxxxxxx, е наложена имуществена санкция в размер на 2 500,00 /две хиляди и петстотин/ лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава XXII от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____